

Διαδήκη

1757, 20 Δεκεμβρίου

Ἐν ὀνόματι Κυρίου ἡμῶν ἀμὴν, στοὺς 1757, Δικεβρίου 20.

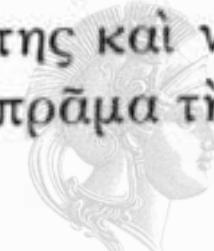
Ζητήμενος ἐγὼ ὁ γράφοντας καντζελλάριος ἀπ’τὴν [...] Φλωρέντζα χήρα Θεοδωρῆ Γοργογύρη καὶ πηγ[ιαι] | νάμενος στὸν οἶκον ὅπου κατοικᾶ δέλει νὰ μὴν ἀκαρτερέψῃ τὲς ὑστερινιὲς ὥρες της ζή[τησε] | νὰ πράξω τὴν διαδήκην της [με τώρι] τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ εύρισκνεται μὲ πάσης αἰστήσεις | δρδὲς καὶ μὲ γλῶσσαν καθαρά, ο διὰ δαράπαυσιν ψυχῆς της διατάξεται καὶ προσωπικὴ [λέει] | πῶς παραδίδει τὰ ἀρχοντόπουλάν της καὶ ἐνγόνιάν της στὴν εὐχὴν τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ | τῆς Παναγίας μας καὶ τὴν ἐδικήν της.⁷ Ήτοι ἀφήνει τοῦ <υ>ίον της αἰνδέσιμου Ντὸν Ἀντώνιου τὸ | χωράφι στὸ Μπαράτρεχο ὄνομαζόμενο τοῦ Πέτρου μὲ διορισμὸ νὰ τῆς κάνῃ ὥστε ζῆ ὁ παπ(ᾶς) τησὶ τὸν κάδε χρόνο λειτουργί-ες εἰκοσιπέντε, 25, οἱ ὅποιες νὰ γροικῶνται οἱ δεκαπέντε διὰ | σωτηρία ψυχῆς της καὶ οἱ ἄλλες δέκα διὰ τὴν ψυχὴ τοῦ μακαρίτου τοῦ δείουν της πρὲ Χρουσῆ | Γάτου, πούρι πὸρ Θιοῦ καὶ ἀφοῦ ἀποδάνη ὁ παπᾶς της αἰνδέσιμος Ντὸν Ἀντώνιος νὰ πηγιαίνῃ τὸ | ὅμοιο χωράφι στο Μπα-ρατρέχο τοῦ Πέτρου στὸ πρόσωπο τῆς ἀρχοντοπούλας της ὀνόματι | Μανταλένα καὶ Ἰσως ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δώσῃ εἶχεν εἶσται ἀποδαμένη ἡ μάνα νὰ πηγιαίνῃ | στὸ πρόσωπο τῆς ἀρχοντοπούλας της τῆς δεύτερης ὄνομαζόμενη Φρανγγούλακη καὶ νὰ | μείνῃ ἐλεύθερο ἀπ’τὲς ἄνωδε λει-τουργίες ἀποδανώντας τοῦ πα(πᾶ) της, μὲ τούτη | τὴν περίστασιν ἐὰν Ἰσώς καὶ ὑπανδρευδῇ τὸ Φρανγγούλακι μὲ τὴν γνώμη καὶ δέλησις | τῷ γονιῶν της, εἰ δὲ νὰ τὸ κάνῃ ἡ μητέραν της καθὼς ὅρίσει.⁸ Ήτοι ἀφήνει τοῦ ἀρχοντόπ | ουλούν της τοῦ Χρουσῆ Τάγαρη τὸ σπίτι ποὺ ἔχει καὶ τῆς εύρισκνεται στὴν Βαδοκοιλιώτισσα μὲ | αὐλογύρισίν του καὶ τὸ πρᾶμα ἐκεῖ στὴν Βαδοκοιλιώτισσα ὄνόματι Μπαμπακιὰ μὲ | βρύσες μέσα καὶ μὲ δένδρη διάφορα καὶ τὴν φυτειὰ ἐκεῖ καὶ πλατύβολα μὲ δικιαιώματα | ποὺ ἀνγγίζουν τῶν ὄνομαζόμενω Τριῶν Πραμάτων ώς εύρισκονται μὲ δικιαιώματάν τος, | τοῦ ὅμοιου Χρουσῆ ἀφήνει καὶ τὴν ἀγιελάδα πό χει μισιάρικη μὲ Λαμπριανὸ Κορακίτη | ώς δέλει εύρεδῃ μὲ τὴν γιένναν της τὴν ὅποία ποσότην τοῦ τὴν ἀφήνει μὲ τὴν | εὐχὴν [καὶ] μὲ τοῦτο τὸν διορισμὸ νὰ μὴν πρετεντέρη καμμίαν ποσότην τόσον | πατρικὴ ὅσον μητρικὴν ἀπὸ τὰ λοιπὰν του ἀδέλφια εἰ δὲ καὶ εἶχεν ἐνοχλήσει | εἰς κα-νένα ζήτημα τὰ ἀδέλφιάν του νὰ πηγιαίνῃ ἡ αὐτὴ ποσότην | ποὺ ἀφήνει | Ιστὸ πρόσωποι ὅποὺ ἀφήνει τὸ χρέος της νὰ τὸ πληρώσου καὶ τὴν ἔξοδο τῆς δαφῆς της.⁹ Ήτοι ἀφήνει καὶ τοῦ | γιοῦν της τοῦ Θεοδωρῆ τὸ πρᾶμα ὅποὺ ἔχει στὸν Σανγγκρὸ τὸ ὅποιο εἶναι τὸ ἀμπ [έλι] | χωράφι καὶ μὲ δένδρη, ἐλιές, συκιὲς ώς εύρισκνεται μὲ δικιαιώμ [ατά]

Φ. 16

τοῦ ἀφήνει τοῦ ὁμοίου Θεοδωρῆ καὶ τὰ χωράφια ποὺ ἔχει ἀπάνω στὴν Βαδοκοιλιώτισσα | ὁνομάζονται τοῦ Γιώργη τοῦ Μανώλη νὰ τά 'χῃ στὴν ἔξουσίαν του [[ἐὰν ἵσως καὶ]] | καὶ ἵσως ὑπανδρευδῇ νόμιμα καὶ εὐλογητικὰ καὶ πάλε ἐὰν εύρισκνεται ἐδῶ ἥ | πανδρεμένος εἶναι ἥ ἀξάπης νὰ τά 'χῃ μετὰ τὸν δάνατο τῆς μητέρας του | καὶ νὰ μείνου στὴν ἔξουσίαν του νὰ μείνουν τ' ἄνωθε χωράφια τὸ δε πρᾶμα | τοῦ Σανγγκροῦ ἐὰν ἵσως καὶ ἀποδάνῃ δίχως νὰ τοῦ εύρεδοῦ νόμιμα καὶ εὐλογητικὰ | παιδία τῆς σαρκός του νὰ πηγιαίνῃ στῆς ἀδελφῆς του ἥ στὰ ἀρχοντόπουλά | της. "Ητοι ἀφήνει τῆς ἀρχοντοπούλας της τὸ λιοῦρι Ισύμπλιο στὴν πηγὴ τῆς Ποταμιᾶς τόσο τὸ | μοναχικόν της ὡσὰν καὶ τὸ παντοτινὸ ώς εύρισκουται μὲ δύο δένδ<ρ>η καὶ δικιαιώματάν του | καὶ νὰ τὸ δίνῃ ἥ μητέρα τῆς πρώτης τῆς ἀρχοντοπούλας ὀνόματι Φλωρέντζα | παντρεύγοντάς την μὲ τὴν εὐχὴν της, ἥτοι τῆς ἀφήνει καὶ δύο δαχτυλίδια μαλαμα | τένα τό 'να εἶναι βουλωτήρι μὲ τὴν μπάρα τὸ ἄλλο εἶναι μὲ πέτρα ζυμαρά[γδι] | ήτα δόποια γροικῶνται ἀπ' τὴν ὁμοιαν κονδετζιόνε, ἥτοι τῆς ἀφήνει τῆς αὐτῆς | ἀρχοντοπούλας της τὰ χωράφια ποὺ ἔχει [ἀ τὸν πάνω δεῖο] τ' Ἀγγίδια τὰ ὀνομαζό | μενα, ἀκόμη τῆς ὁμοίας ἀφήνει ἀκόμη τῆς ἀφήνει καὶ τὰ χωράφια ὀνομαζόμενα | Κατα[φύγια] τόσον τὰ μέσα ὅσον καὶ τὰ ὅξω τοποδεμένα στὴν Βαδοκοιλιώτισσα | σύμπλιο Πλατάνου, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνα ὅποὺ εἶναι κείμενα στὸν Ἀγιο Θαλέλεο | ἀκόμη τῆς ἀφήνει φοράδες τρεῖς τές δύο ἔχει μισιάρικες μὲ Ἄντρέα [ἀπὸ] | Κιεραμὶ καὶ τὴν δὲν ἄλλη ποὺ ἔχει μὲ παπα-Βασίλη ἀπ' τὸ Μετόχι καὶ αὐτὲς | μὲ τὰ συρτάν τος, τῆς ἀφήνει καὶ ἀγελάδες καματερὲς μὲ τὰ συρτάν τος | τέσσερις ἥ μία μὲ Βασίλην Σκυλάκη καὶ μὲ Στρατούρη μία τὴν ἄλλη [...] | Δημήτρη Λοΐζου ἥ ἄλλη ἥ τέ[ταρτη] μὲ Ἰωάννη [...] τῆς ὁποίας μὲ τὴν εὐχὴν | μὲ δ, τι ἄλλη ποσότην τῆς δέλει εύρεδῇ [...] μὲ τούτη τὴν κρά | τησιν νὰ τῆς κάνῃ τὰ μνημόσυνά της ἔως τὸν χρόνο [...] | [...] τῆς δέλει εύρεδῇ, ἥγου νὰ τὰ κάνῃ καὶ νὰ τὰ πληρώνῃ τ' ἄρχον δόποὺ τοῦ τὰ | ἀφήνω καὶ τοῦ <υ>ίοῦν της τοῦ παπ(ᾶ) μία φοράδα μισιάρικο [...] | [...] ἀγελάδα μισιάρικη μὲ τὸν ντα [...] τὴν |

Φ. 2a

(Η ακόλουθη σελίδα αποτελεί τη τρίτη σελίδα δίφυλλου που ἔχει σταχωδεί ανάποδα καὶ προηγείται από το πρώτο φύλλο ενώ παρεμβάλλεται η αριδ. 92 πράξη) ποσότη ποὺ ἀφήνει τοῦ ἀφ(έντη) τοῦ πα(πᾶ) τοῦ <υ>ίοῦν της τόσον κινητὴ ὅσον [ἀκίνητη ...] | τὴν βαστᾶ καὶ νά τηνε καρποτρώῃ ἥ ἀρχοντοπούλαν της ὥστε [...] | στὴν Ἀξία ὁμοιος ἄνωθε πα(πᾶς) τῆς ὁποίας τος ἀρχοντοπούλας βεβαιώνει [...] | πουρκοσύμφωνο ποὺ τῆς ἔκαμεν εἰς ὅλαν του τὰ μέρη καὶ περίστασες νὰ μεί | νη ἀπαρασάλευτο καὶ στέρεο, ὅποιο παιδὶ ἔχειν παρεβῆ καὶ ἐνοχλήσει | δ, τι ἔπραξεν στὴν παροῦσαν της διαδήκην νὰ ἔχῃ τὴν κατάρα τοῦ Θεοῦ | καὶ τὴν ἐδικήν της καὶ νὰ μὴν λάβῃ ἀπὲ δ, τι τοῦ ἀφήνει πάρεξ μόνο [...] | πέντε γροσῶν πρᾶμα τὴν

δὲν λοιπὴ νὰ τὴν λαβαίνουν τὰ ἥσυχά της | ἀρχοντοπούλα. Τόσον ὕρισεν νὰ πράξῃ καὶ τόσον ἔπραξεν δεληματικὴ | καὶ ἀρωτημένη ἐὰν ἔχει ἄλλο νὰ εἰπῇ καὶ λέγοντας ὅχι λαβαίνει τέλος διορίζον | τας νὰ μείνῃ στέρεο εἰς ὅ, τι περιέχει ὅπου παρρησιαστεῖ ἡ διαδήκην της | καὶ παραδίδοντας στὴν εὐχὴ τοῦ πανελεήμονος Θεοῦ τὴν ψυχήν της καὶ δίδον | τας τὴν εὐχὴν της σ' ὅλα της τὰ παιδιὰ καὶ σ' ὅλα της τὰ ἐνγγκόνια ἐπαρα | κάλεσεν τοὺς ὑπογράφοντους τιμίους καὶ πιστοὺς μαρτύρους νὰ τὸ | ἀπογράψουν διὰ στερέωσιν παντοτινὴ ἀφοῦ διαβασμένο στὴν παρρησία τος | τῶν ὑπογραφότω τιμώ καὶ πιστῷ μαρτύρῳ.

—μαρκος μπαροτζης Καντόρης παρακαλέτος μαρτίρας.

—D. Pieto Caponi Tesoriare testimonio pregatto.

—Francesco Coronello sacerdote testimonio pregato.

—De Tenuubrio Caranza testimonio pregato.

Παντελε(ος) σουμμαριπας Καντζελαρι(ος) εγραψα.

92

Πάχτωση (νερόμυλου)

1757, 2 Απριλίου

Ἐτος Κυρίου 1757, Ἀπριλίου 2, στὸ Νέο.

Ο ἄρχ(ος) Ἰάκωβος Σφόρτζα-Κάστρης δίνει σήμερον τοῦ Γιώργη Μολιδρῆ | τὸ νερόμυλόν του στὴν Ποταμιὰ νὰ τὸν ἀλέδη ἥγου τὸν ἀπάνω | ἀπὲ ζήτησιν τοῦ Μολιδρῆ καὶ ἐσυμφώνησαν ὅτι νὰ δίδῃ ὁ ἄνωδε | μυλωνᾶς τοῦ ἄρχου διὰ τὸ πάχτος τοῦ μύλου ἔνα πινάκι ἀλεύρι | μιγάδενο καὶ τρεῖς νάπους ἀλεύρι σταρένο τὴν πᾶσαν ἑβδομάδα | καὶ τὸ ἀλεύρι τὸ σταρένο ἔωστε νὰ πιαστοῦν τὰ σιμὰ | ἀλώνια νὰ δίδῃ τοὺς τρεῖς νάπους τὸ σταρένο καὶ ἀφοῦ πιαστοῦσι | νὰ δίδῃ ἔνα πινάκι καὶ τοῦτα τὰ ἀξάγια τόσον τὸ πινά | κι τὸ μιγάδενο ὅσον καὶ τὸ πινάκι τὸ σταρένο νά 'χῃ κρά | τησιν νὰ τὸ πηγιαίνῃ ὁ μυλωνᾶς τοῦ ἄρχου τὴν κάδε Παρα | σκιευγὴ ἀπροφάσιστα σωστὰ μετρημένο καὶ νά 'ναι καὶ κρατη | μένος ὅμοιος μυλωνᾶς ἥγου ὁ Μολιδρῆς νὰ κάνῃ μὲ ἔξοδές του | τὴν κάτω πέτρα τοῦ ἄνωδε μύλου ἀποκιαίνουργῆς καλὴ | καὶ ὑπόσχει τοῦτα ὅποὺ ἐνοματίσαμεν καὶ ὅποὺ τὰ μέρη ἐταιριάσα | καὶ ἀκόμη ἀπομείνει νὰ πλύνῃ τὴν κάδεν ἑβδομάδα | ὁ μυλωνᾶς τὰ ροῦχα τοῦ ἀρχοντικοῦ τοῦ ἀφ(έντη) Κάστρη καὶ κάμνο | τάς {τας} τα πάντα νὰ μὴν ἐμπορῇ νὰ τὸν ἐβγάλῃ ἀπ' τὸ μύλο | ἔως ἔνα χρόνο διορία οὔτε ὁ μυλωνᾶς νὰ ἐμπορῇ νὰ τὸν | ἐπαρατήσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου καὶ ὅποιο μέρος ἐβγεῖ ἀπ' τοὺς | ἄνωδεν ταιριασμοὺς νὰ πληρώνῃ γρόσια 10 τῆς ἀφεντίας

Φ. 16

ξεδιαλύνοντας ὅτι ἵσως καὶ ἀπὸ σκάρσιτα τοῦ νεροῦ κοπῆ τὸ πάχτος | τῶν

